

проміжок часу, адже саме від повної і своєчасної реалізації ухваленого управлінського рішення залежить ефективність усієї попередньої управлінської діяльності з його підготовки та прийняття.

Використані джерела

1. Борко А. Л. Поняття і механізм підготовки та прийняття управлінських рішень в судах. *Право і суспільство*. 2013. № 5. С. 82-88
2. Горбань Г. О. Прийняття рішення як складова системи управлінської діяльності. *Науковий вісник Миколаївського державного університету імені В. О. Сухомлинського. Серія «Психологічні науки»*. 2011. Т. 2. Вип. 7. С. 78-83
3. Євтушенко О. Н. Управлінські рішення: сутність та характерні риси. *Наукові праці [Чорноморського державного університету імені Петра Могили комплексу «Києво-Могилянська академія»]*. Серія : Державне управління. 2014. Т. 239, Вип. 237. С. 47-51
4. Конопльов В. В. Місце керівника у процесі підготовки та прийняття управлінських рішень в адміністративній діяльності органів внутрішніх справ. *Кримський юридичний вісник*. 2009. № 1 (5).
5. Шеломовська О. Концептуальні основи формування управлінських рішень у державному управлінні вищою освітою. *Державне управління та місцеве самоврядування*. 2010. Вип. 2 (5).
6. Щепоткіна В. В. Адміністративно-правова природа окремих процедур в діяльності судів і суддів. *Митна справа*. 2012. № 6 (84). Ч. 2. Кн. 2. С. 146-151

Луцюк Руслан

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., ст. викладач кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Чикало І.В.)

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ОСВІТНІЙ УСТАНОВІ

Реформування системи освіти на засадах децентралізації, метою якого Кабінетом Міністрів України проголошено «розбудову системи якісних освітніх послуг від дитячого садочка до вищої школи задля виховання поколінь компетентних і конкурентних людей і фахівців своєї справи» розкриває нові можливості та висуває певні вимоги щодо побудови системи менеджменту у цій сфері. Децентралізація у сфері освіти передбачає зміну структури управління, а саме, на рівні об'єднаних територіальних громад створюються опорні навчальні заклади для забезпечення рівного доступу усіх дітей до якісної освіти, раціонального і ефективного використання ресурсів. Опорний заклад освіти може мати свої філії, які в основному виконують функції початкової школи, значна частина управлінських повноважень надається опорній школі. За цих умов сучасній школі необхідний управлінський

персонал, який здатний працювати в умовах швидкого зростання обсягів наукової інформації, розвитку освіти, підвищення її якості. Щоб забезпечувати належний рівень модернізації освіти і її оновлення, управління має носити випереджувальний характер.

Окремі аспекти організації адміністративної діяльності в організації вивчали такі науковці, як Д. Бодді, Р. Пейтон, Е. Ферейр, А. Ерасмус, Д. Гроуневальд, та інші. Питання управління освітньою установою виступало об'єктом наукових досліджень Л. Я. Бенювської, В. І. Маслова, О. С. Бондара, К. В. Гораша, О. Я. Савченка, В. Олійника, Л. Даниленка, Г. Єльнікова, Ю. І. Конаржевського, Г. М. Серікова, Л. М. Калініна. Питання ефективності соціальних видатків місцевих бюджетів, зокрема видатків освіти, висвітлені у працях таких вчених і практиків: В. Надраги, О. Демківа, О. Кириленко, І. Сторонянської. Теоретичні засади децентралізації управління освітою набули висвітлення у працях Л. Юрчук, Д. Дзвінчука, Д. Серебрянської.

Однак, попри певний науковий інтерес у цій сфері питання організації адміністративної діяльності освітній установі залишаються малодослідженими.

Дослідження проблематики організації адміністративної діяльності в організації потребує розуміння сутності адміністративної діяльності. В цьому плані зазначимо, що класичне визначення терміну «адміністрування» характеризує це явище як управлінську діяльність керівника та органів управління загалом, яка базується на силі влади і здійснюється переважно через накази, розпорядження. Адміністрування у науковій літературі визначається як: по-перше, управління; по друге- формально-бюрократичне управління, що здійснюється лише через накази і розпорядження, командування [1].

Таким чином, адміністративна діяльність це структуризація робіт, співвідношення часу та завдань, кваліфікований відбір та підготовка кадрів, винагорода за кінцевий результат. Тобто, це різновид управлінської діяльності, зміст якої полягає у діяльності працівників апарату управління, які її здійснюють у межах конкретної посади.

Враховуючи специфіку функціонування освітніх установ, зокрема загальноосвітніх шкіл, можна виокремити такі принципи організації адміністративної діяльності, як (рис. 1.)

Так, до основних принципів належать: принцип прогностичності внутрішкільного управління; єдності державних і внутрішкільних механізмів управління; демократизації і гуманізації управління; раціонального поєднання централізації і децентралізації; єдності єдиноначальства і колегіальності; інформаційної достатності; системності в управлінні.

Процес організації адміністративної діяльності в організації як складова адміністративного менеджменту потребує застосування відповідних форм та

методів [2].

Рис.1. Принципи організації адміністративної діяльності в освітній установі

Водночас, модернізаційні процеси у сфері освіти зумовлюють підвищення рівня вимог до професіоналізму керівників, оскільки школа набуває нового соціального статусу і визначається як відкрита соціальна система. Сучасний керівник має бути: соціальним лідером; володіти технологіями менеджменту та маркетингу в освіті; менеджером, який управляє педагогічною системою школи, її розвитком, вивчає попит на освітні послуги, забезпечує їх якість, налаштований на створення оригінальної освітньої практики; фахівцем з управління соціальними системами в умовах ринкових відносин. Вказане дозволить забезпечити ефективну організацію адміністративної діяльності в освітній установі.

Використані джерела

1. Антонюк О. Адміністративний менеджмент: теоретико-методологічні засади. Персонал. 2017. №1. С. 58 – 64.
2. Фомичев А.Н. Административный менеджмент. М.: Дашков. К, 2003. 228 с.